

РЕШЕНИЕ

№ 5497

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10788** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от С. И. Ц., чрез адв. А. Д. М. от САК, против Решение № 4311/30.09.2024 г., постановено по АНД № 14158/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10 състав. Със същото е потвърдено Наказателно постановление (НП) № НП-85/18.09.2023 г., издадено от Председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл. 24, ал. 1, вр. чл. 53, вр. чл. 27 ЗАНН и чл. 173, ал. 1, вр. чл. 177, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ (в приложимата редакция, обн. в ДВ. бр.12 от 12 февруари 2021 г.; загл. изм. ДВ. бр. 84 от 2023, в сила от 06.10.2023 г., понастоящем Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 600.00 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на решението и на потвърденото с него наказателно постановление. Касаторът претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Председател на Комисията за противодействие на корупцията, чрез упълномощен юрисконсулт, в депозиран отговор на касационната жалба и в съдебно заседание поддържа становище за неоснователност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решаваният състав на СРС е установил от фактическа страна, че според Удостоверения на СГС по ф.д. № 7509/1997 г., издадени на 12.02.2020 г., на 03.02.2021 г., на 28.03.2022 г. и на 16.01.2023 г., касаторът С. Ц. е Заместник-председател на политическа партия /ПП/ „Земеделски народен съюз“ /ЗНС/ по организационните и административните въпроси. Установено е, че в ДВ, бр.11 от 09.02.2021 г. на основание чл. 17, ал. 1, т. 8 ЗПП са обнародвани вписаните промени по ф. д. № 7509/1997г. на ПП Земеделски народен съюз, като касаторът отново е вписан като заместник-председател на партията по организационните и административните въпроси.

Във връзка с подадена от С. Ц. оставка, на 26.09.2021 г. е проведено неprisъствено заседание на Управителния съвет на ПП „ЗНС“, на което е разгледано подаденото от Ц. заявление за оставка от позицията Заместник-председател на ПП „ЗНС“. Оставката е приета, като това изрично е отбелязано в Решение на Управителния съвет на партията от 26.09.2021г.

С Решение, обективизирано в Протокол № 1018 от 27.10.2021 г. на КПКОНПИ, е взето решение, че задължението на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ възниква с влизане в сила на Заповедта на Министъра на правосъдието за предоставяне на първата част от държавната субсидия съгласно чл. 25 и чл. 26 ЗПП.

Със Заповед № ЛС-04-511 от 07.11.2022 г. на Министъра на правосъдието е наредено партиите, отговарящи на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗПП и коалициите, отговарящи на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗПП (съгласно предоставените от ЦИК данни за проведените на 02.10.2022 г. избори за народни представители), писмено да заявят пред Министерство на правосъдието получаването на държавна субсидия за периода от 02.10.2022 г. до 31.12.2022 г. като подадат заявление по образец в срок от 07.11.2022 г. до 18.11.2022 г., подписано от законните представители на партиите или коалициите.

Според справка, публикувана на сайта на Министерство на правосъдието, сред политическите партии и коалиции, които са получили държавна субсидия за периода 02.10.2022 г. – 31.12.2022 г. е и ПП „ЗНС“ като част от Коалиция „Български възход“. На 17.03.2023 г. при направена справка в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е установено, че С. Ц. не е подал декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от влизане в сила на Заповедта на Министъра на правосъдието № ЛС-04-511 от 07.11.2022 г., а именно от 21.11.2022 г. до 21.12.2022 г. Съставен е АУАН № ПР-73 от 21.03.2023 г. за това, че на 22.12.2022 г. в [населено място] – КПКОНПИ С. Ц. е нарушил чл. 38, ал. 1, т. 1 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 (отм. ДВ,

бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното Наказателно постановление № НП-85 от 18.09.2023 г., с което Председателят на КПКОНПИ на основание чл. 24, ал. 1, чл. 53, вр. чл. 27 ЗАНН и чл. 173, ал. 1 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), вр. чл. 177, ал. 1 ЗПКОНПИ е наложил на С. Ц. административно наказание „глоба“ в размер на 1 600.00 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.35, ал.1, т.2 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ.

След обстоен анализ на доказателствата по делото съставът на районния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това лица, същите са в предвидената от закона форма и с необходимото съдържание, спазени са давностните срокове за образуване на административнонаказателно производство. Районният съд е приел, че касаторът е имал качеството на лице, задължено да подаде декларация по чл.35, ал. 1, т. 2 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ, както и че същият не е изпълнил това свое задължение виновно, поради което е формиран извод за законосъобразност на процесното наказателно постановление и наложената с него глоба.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, тъй като е постановено при нарушение на материалния закон.

Между страните не се спори за фактите, няма спор, че касаторът не е подал декларация за имущество и интереси в определения за това срок. Спорен е въпросът дали същият е бил длъжен да подаде такава декларация и ако да, дали неподаването ѝ е сторено виновно.

Районният съд е приел, че нарушението е извършено при непредпазлива форма на вината, тъй като Ц. е съзнавал, че е бил заместник-председател на партията, бил е длъжен и е могъл да провери дали оставката му е вписана по фирменото дело и дали промяната е обнародвана в ДВ, т.е. можел е да предвиди, че щом продължава да фигурира по фирменото дело като заместник-председател, то за него е възникнало и задължението за подаване на декларация по чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 (отм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.) от ЗПКОНПИ. Списъкът с политическите партии, получили субсидия, също бил публикуван, поради което според СРС Ц. е могъл да се осведоми, че за ПП ЗНС е получена субсидия и за него е възникнало задължението за подаване на декларация.

Касационната инстанция не споделя този извод на СРС и намира, че в конкретния случай С. Ц. не е извършил нарушение и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

От установените по делото факти е видно, че през м. 09.2021 г. касаторът е подал оставка от заемания от него пост, която е гласувана и приета на заседание на УС на партията, проведено на 26.09.2021 г.

На 27.10.2021 г. КПКОНПИ е приела решение, че задължението на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 ЗПКОНПИ, възниква с влизане в сила на Заповедта на Министъра на правосъдието за предоставяне на първата част на държавната субсидия, съгласно чл. 25 и чл. 26 ЗПП.

През м.11.2022 г. Министърът на правосъдието е наредил партиите, отговарящи на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗПП и коалициите, отговарящи на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗПП, писмено да заявят пред МП получаването на държавна субсидия за периода

02.10.2022 г. до 31.12.2022 г.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 41 ЗПКОНПИ, в приложимата редакция, ДВ. бр. 69 от 4 Август 2020 г., лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. Нормата е отменена с измененията в закона, публикувани в ДВ. бр. 84 от 2023 г. в сила от 06.10.2023 г., като в Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/, в чл. 6, ал. 1, е въведена норма с идентично съдържание. Съгласно § 5, ал. 3 от ПЗР на ЗПК всички неприключили производства по налагане на административни наказания се довършват по досегашния ред от Комисията за противодействие на корупцията, с изключение на производства по чл. 118 от досегашния Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които се довършват по досегашния ред от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество. Разпоредбите на чл. 38 и чл. 35 ЗПКОНПИ (загл. изм.) също са отменени с публикуваните в ДВ. бр. 84 от 2023 г. промени, но наказуемостта за деяния по тези разпоредби не е отпаднала, тъй като в ЗПК са приети идентични норми, предвиждащи идентично задължение, респ. налице са и санкционни разпоредби в този смисъл – чл. 49, чл. 51 и чл. 52, чл. 115 ЗПК. От горното следва да се направи извод, че заместник-председателите на партиите, получаващи субсидия по чл. 25 и чл. 26 ЗПП, са задължени лица и към настоящия момент. С оглед обстоятелството, че не е сигурно дали една партия, участвала в избори, ще получи държавна субсидия ЗПКОНПИ е приела решение, съгласно което задължението за подаване на декларация възниква от влизане в сила на Заповедта на Министъра на правосъдието за предоставяне на държавна субсидия.

Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 4 и т. 5 от Закона за политическите партии /ЗПП/ в регистъра на Софийския градски съд се вписват имената на членовете на ръководните и контролните органи на политическата партия и имената на лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. Промяната в персоналия състав на ръководните и контролните органи, както и на лицата, които представляват политическата партия, подлежи на вписване в регистъра (т.8). Не е спорно, че вписване за заличаване на касатора като заместник-председател не е било извършено. Касационната инстанция не споделя тезата на наказващия орган, потвърдена и от решаващия състав на СРС, че с оглед липсата на вписване в регистъра на политическите партии, касаторът продължава да е заместник-председател на партията. В Закона за политическите партии липсва уредба относно прекратяване на мандатните правоотношения на ръководните органи и членствените правоотношения на граждани с политическите партии /ПП/. Съгласно чл. 14, ал. 1 ЗПП това се определя с устава на партията. Поради липсата на императивна правна уредба, регламентираща посочените правоотношения, приложим е уставът на партията, където законодателят е предвидил да бъдат уредени тези правила. В този смисъл е напр. Решение № 202909 от 29.08.2017 г. по а. н. д. № 13176/2015 г. на СРС, оставено в сила с Решение № 689/07.02.2018 г. по КНАХД № 13876/2017 г. на АССГ.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Устава на ПП ЗНС (<https://zns.bg/za-nas/ustav/> / <https://zns.bg/za-nas/ustav/>) Управителният съвет е политически орган на партията с мандат от три години и се състои от: 1. Областните председатели; 2. До трима представители на Областните съвети, след избор от областните събрания, по квота определена от Постоянното присъствие; 3. Председателя на Управителния съвет; 4.

Председателя на партията; 5. Членовете на Постоянното присъствие; 6. Заместник-председателите, организационния секретар, народните представители, членовете на Европейския парламент, министрите, заместник-министрите, областните управители и заместник-областните управители, които са членове на партията, главния редактор на партийните медии на партията, ако е член на политическа партия “ЗЕМЕДЕЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗ“.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Устава член на Управителния съвет може да го напусне по свое желание. Мандатът се прекратява с факта на подаване на писмено заявление до Постоянното присъствие.

Съгласно взетото на 26.09.2021 г. решение от Управителния съвет на ПП ЗНС касаторът С. Ц. не е член на управителния съвет, не заема длъжността заместник-председател, респ. не е член на ръководен орган на партията.

Дали промяната в персоналният състав на контролния орган е надлежно отразена по партията на политическата партия в регистъра на политическите партии, е без значение за пораждаване на правните последици на депозираното заявление. Противното разбиране би поставило разрешението на този въпрос от действията на трети спрямо отделния член лица – органите на съответната политическа организация, а това би влязло в колизия с принципа, заложен в чл. 2 ЗПП, който постулира доброволност на членството в политическите партии, респ. доброволност при заемане на ръководен пост в партията. Действително разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 8 ЗПП предвижда, че на вписване в регистъра на политическите партии към СГС подлежат и промените в персоналният състав на ръководните, контролните или представителните им органи – чл. 17, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗПП. Доколкото обаче последното е възложено като задължение на органа на партията, който я представлява, евентуалното неизпълнение на задължението за заявяване на обстоятелства пред съда не може да се тълкува в тежест на лицата, поискали прекратяване на членство или подали оставка от заеман ръководен пост, при обосноваване на тяхната административнонаказателна отговорност. Нещо повече, тези лица не разполагат и с право да поискат на собствено основание вписването на тези промени, доколкото както вече беше посочено промяната настъпва по силата на взетото решение. Изрично в горесцитираното Решение № 689/07.02.2018 г. по КНАХД № 13876/2017 г. на АССГ е прието, че невписването на персоналните промени в ръководните органи не може да се вмени във вина на санкционираното лице.

Обстоятелството, че С. Ц. фигурира в регистъра на политическите партии като заместник-председател, макар и с приета от управителния орган оставка, не е годно да породи задължение за него за подаване на декларация по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, тъй като вписването в посочения регистър на това обстоятелство има оповестително действие, а не конститутивно. Правата и задълженията на лицата, които подлежат на вписване, се пораждаат със заемането на съответната длъжност в партията, а не с акта на вписване на обстоятелства в този регистър.

Законът за политическите партии в разпоредбата на чл. 18, ал. 4 е предвидил конститутивно действие единствено за възникване на политическите партии, а не на вписванията на другите обстоятелства по чл. 17, ал. 1 ЗПП. Обратното – чл. 17, ал. 2 ЗПП изрично препраща към правилата на ГПК и в частност Глава Петдесет и пета „Вписване на юридическите лица“. В чл. 599, ал. 1, ГПК изрично е предвидено оповестително действие на вписаните обстоятелства, като това действие се

разпростира и в хипотезата на чл. 17, ал. 1, т. 4 ЗПП, доколкото специалният закон не предвижда особени правила за действие на вписването, които да дерогират общите такива.

От горното следва извод, че към посочената от наказващия орган дата – 22.12.2022 г., С. Ц. не е бил субект на административнонаказателна отговорност за неизпълнение на задължението по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, тъй като не е бил заместник-председател на ПП и не е бил длъжен да подава декларация.

С оглед на изложеното НП се явява незаконосъобразно. Решението на СРС е неправилно и подлежи на отмяна.

Претенцията на процесуалния представител на касатора за присъждане на разноски в размер на 525 лв. е основателна и следва да бъде уважена като Комисията за противодействие на корупцията бъде осъдена да му заплати тази сума, съобразно представения списък, както и сумата от 525 лв. за адвокатско възнаграждение в производството пред СРС.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVI-ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4311/30.09.2024 г., постановено по АНД № 14158/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-85/18.09.2023 г., издадено от Председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на основание чл. 24, ал. 1, вр. чл. 53, вр. чл. 27 от ЗАНН и чл. 173, ал. 1, вр. чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ на С. И. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 600.00 лв., за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на С. И. Ц., ЕГН [ЕГН], сумата в размер общо на 1050 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: